Р Е Ш Е Н И Е
№ 3344

гр. София, 20.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 41 състав,** в публично заседание на 08.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **2659** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК вр. чл. 215 ЗУТ.

Образувано е по обективно съединени жалби на Т. Б. В., Л. Б. В., И. Г. С., Л. Г. Л., Р. С. И., А. Й. Б., и Т. П. Д. против Решение № 85 по Протокол № 56 от 6.08.2003г. на СОС в ЧАСТТА, с която е потвърдена Заповед № РД 50-231 от 27.03.1995г., с която е одобрен проект за ЧЗРП за кв.25, м.Зона В-17 в частта по отношение УПИ II-5,6,7,20,21,22 по плана на [населено място], издадена от Гл.архитект на С..

В жалбата се твърди нищожност на оспореното Решение № 85 по протокол № 56 от 6.08.2003г на СОС, по съображения, че потвърдената с него заповед № 50-231 от 27.03.1995г е нищожна, поради липса на компетентност на нейния издател и материална незаконосъобразност. Жалбоподателите сочат, че нищожния административен акт не може да бъде санирал по реда на § 187 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (ДВ бр.65 от 22.07.2003г.) Молят съда да постанови решение, с което да обяви за нищожно оспореното решение на СОС. Жалбоподателят Т. В. представя подробни писмени бележки.

Ответникът по жалбата, СОС не взема становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не прави искане за конституиране, като страна в производството и не изпраща представител.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, има за предмет обявяване на нищожност на оспореното Решение на СОС , което може да бъде направено без ограничение във времето (чл.

149, ал. 5 от АПК) от заинтересовани лица имащи правен интерес от оспорването.

След извършена служебна проверка, при първоначалното разглеждане на делото съдът е констатирал, че е налице влязло в законна сила на 4.05.2012г. съдебно решение № 5908/21.12.2011 г., по адм. д. № 9236/2010 г. на Административен съд-София град (оставено в сила със съдебно решение № 6235 от 4.05.2012г. по адм.д. № 2415/ 2012г на ВАС), с което е отхвърлена жалбата на двама от настоящите жалбоподатели Т. Б. В. и Л. Б. В. за прогласяване нищожност на заповед № РД-50-231/27.03.1995 г. на главния архитект на С., с която на основание чл. 6, т. 6 от ЗТСУ във вр. с чл. 10, чл. 20 ЗТСУ и чл. 20, ал. 2 и чл. 100, ал. 4 ППЗТСУ са одобрени проекти за ЧЗРП и ЧКЗСП за част от кв.25, м. "Зона В-17 и кадастрален план с новообразувани имоти. Прието е, че доводите за незаконосъобразност на заповедта са извън съдебния контрол, тъй като заповедта е влязла в сила. Изложени са подробни мотиви по възражението за нищожност досежно делегиране правомощията по чл. 6, т. 6 ЗТСУ и компетентността на органа, издател на заповедта, като е прието, че същата е валиден административен акт, поради потвърждаването ѝ с решение № 85 по протокол № 56/06.08.2003 г. на Столичен общински съвет по реда и в срока по § 187 от ПЗР на ЗУТ.

В жалбата, въз основа на която е образувано производството по настоящото дело, доводите за нищожност на оспореното решение на СОС се свеждат до съображения, че потвърдената с него заповед № 50-231 от 27.03.1995г е нищожна поради липса на компетентност на нейния издател и материална незаконосъобразност, от което следвало, че и решението на СОС е нищожно, тъй като нищожността на един административен акт води до нищожност и на актове издадени въз основа на него. Съдът по адм. д. № 9236/ 2010г. на АССГ, завършило с влязло в сила съдебно решение е проверил цитираната заповед на основание нищожност, като е приел, че е валиден административен акт, поради потвърждаването ѝ с решение № 85 по протокол № 56/06.08.2003 г. на Столичен общински съвет по реда и в срока по § 187 от ПЗР на ЗУТ. С оглед изложеното при първоначалното разглеждане на жалбата, първоинстанционният съд е приел, че след като законосъобразността на административния акт е потвърдена със сила на пресъдено нещо, то в настоящото производство следва да се разгледа единствено налице ли са основания за нищожност на оспореното Решение на СОС, но не и да се обсъжда отново налице ли са основания за нищожност на Заповед № 50-231 от 27.03.1995г.

Предмет на образуваното настоящо производство е решението на общинския съвет в посочената му част. Оспореното Решение № 85 по Протокол № 56 от 6.08.2003г е издадено на основание § 187 ПЗР ЗИДЗУТ (ДВ, бр. 65/22.07.2003 г.), съгласно който в срок от шест месеца от влизането в сила на този закон общинските съвети могат да потвърдят заповедите на главният архитект на общината (района), издадени на основание чл. 6, т. 6 от отменения ЗТСУ, както и заповедите на кметовете на райони, издадени на основание чл. 6, т. 6 и 7 от същия закон в периода от 11 септември 1991 г. до 31 декември 2001 г., с изключение на отменените като незаконосъобразни. Законът е влязъл в сила три дни след публикуването му в ДВ, а именно на 26.07.2003 г. и указания в него 6-месечен срок е изтекъл на съответното число на последният месец - 26.01.2004 г. СОС се е възползвал от предоставената му законова възможност да санира издадената заповед в посочения период, тъй като процесната заповед не е била отменена като незаконосъобразна преди влизането в сила на § 187 ПЗР на ЗИДЗУТ. При първоначалното разглеждане на делото съдът е приел, че Общинският съвет е

имал компетенции да я потвърди, поради което оспореното Решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и не са налице основания за нищожността му.
Това решение е отменено с решение на ВАС по адм. дело № 12735 от 2013г. като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд при спазване на дадените в мотивите указания, а именно: да се съберат доказателства за кворума на СОС при вземане на решение № 85 по протокол № 56 от 06.08.2003г.
В изпълнение на дадените указания в настоящото производство е приет отчет за присъствие на общинските съветници на заседание на СОС № 56 от 06.08.2003г., от който е видно, че на заседанието са присъствали 56 от общо 61 общински съветници. Следователно необходимият кворум съгласно чл. 27, ал.2 от ЗМСМА е бил налице.
По така изложените правни доводи и аргументи настоящият състав обосновава същият краен извод, че не са налице основания за нищожност на решението на СОС в оспорената му част. Сочените в писмените бележки пороци на решението не могат да обосноват неговата нищожност, а евентуално материална незаконосъобразност. Що се отнася до решение № 539 от 09.12.2004г. на СОС, същото е неотносимо към правния спор, доколкото нищожност се прогласява само по съдебен ред. Административният орган има правомощието единствено да оттегли издадения от него акт, каквото оттегляне по делото няма данни да е направено.
С оглед гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ обективно съединени жалби на Т. Б. В., Л. Б. В., И. Г. С., Л. Г. Л., Р. С. И., А. Й. Б., и Т. П. Д. против Решение № 85 по Протокол № 56 от 6.08.2003г. на СОС в ЧАСТТА с която е потвърдена Заповед № РД 50-231 от 27.03.1995г., с която е одобрен проект за ЧЗРП за кв.25, м.Зона В-17 в частта по отношение УПИ II-5,6,7,20,21,22 по плана на [населено място], издадена от Гл.архитект на С. с искане за обявяване неговата нищожност.
Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: